

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8610206024
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8610206024.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: L. I., B.. X.X.XXXX, X. XXX XX P. XX, zastúpenému JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, IČO: 37874675, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, o zaplatenie 7.981,14 eur s prísl., o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 19.9.2018, č.k. 4C/25/2011-592, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, výroku I. o povinnosti žalovaného platiť žalobcovi a výroku IV. o náhrade trov konania.

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, že žalobca aj žalovaní sú p o v i n í zaplatiť náhradu trov štátu, a to každý z nich vo výške 11,14 eur do 15 dní od doručenia výzvy na ich úhradu Okresným súdom Svidník.

Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Intervenientovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.815,02 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.444,81 eur od 1.4.2009 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného zaviazal zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Svidník náhradu vo výške 22,28 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobný návrh zamietol. Vyslovil, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania a intervenientovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna a leasingová zmluva č. I. zo dňa 18.12.2008, z ktorej vyplynulo, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami - nájomcom L. I., X. XXX XX P. XX a prenajímateľom - C. I., H..U., Q. XX, XXX XX X., N.: XXXXXXXX. Dodávateľ predmetu lízingu bol C. U., U..G..C., I.. U. XX, XXX XX X., N.: XX XXX XXX. Predmetom leasingu (ďalej len PL) bola W. G. U. U. X.X, rok výroby XXXX (B.), U.Á. T., L. W. X, Č. W.: W. XXXXXXXXXXXXX, použitie vozidla - bežné použitie. Základné údaje leasingu boli: Obstarávacia cena PL bez DPH: 11 232,92 eur/338 403,40 Sk/obstarávacia cena s DPH: 13 367,19 eur/402 700,00 Sk, zákl. sp. vopred 10

%, DPH za sp. vopred 213,43 eur/6.429,70 Sk, zvýšená splátka vopred s DPH 40.270,00 Sk =1.336,72 eur, splátka 1,645 %, splátka bez poistného s DPH -6.624,00 Sk = 219,88 eur, splátka vrátane poistenia s DPH 6.624,00 Sk = 219,88 eur, kúpna cena 0,29 %, kúpna cena bez DPH: 1.000,- Sk, kúpna cena s DPH 1.190,- Sk = 39,50 eur, doba finančného prenájmu 72 mesiacov, periodicita splátok - mesačne, predbežný termín dodania PL 18.12.2008, RPMN 10,002 %. V predmetnej veci išlo o spotrebiteľský právny vzťah. Titulom neplnenia splátok zo strany žalovaného žalobca listom z 31.3.2009 upovedomil žalovaného, že v súlade s leasingovou zmluvou č. I. zo dňa 18.12.2008 s okamžitou platnosťou odstupuje od zmluvy. Zároveň vyzval na okamžité sprístupnenie predmetu leasingu. Titulom odstúpenia došlo k odobratiu predmetu leasingu. Z protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. I. z 7.8.2009 vyplývala vstupná cena predmetu leasingu bez DPH 11.232,94 eur, DPH 2.134,25 eur, vstupná cena s DPH 13.367,19 eur, predpísaná výška/zvýšné splátky vopred bez DPH 1.123,29 eur, DPH z 1 zvýšenej splátky vopred s DPH 213,43 eur, predpísaná výška 1. zvýšenej splátky vopred s DPH 1.336,72 eur, nájomcom uhradená 1 zvýšená splátka 1.336,72 eur, amortizovaná 1. zvýšená splátka 1.336,72 eur, súčet neuhradených leasingových splátok 659,64 eur, poplatok za ukončenie leasingovej zmluvy 296,21 eur, neuhradené náklady agentúry 260,71 eur, náhrada škody v súvislosti s odobratím a predaj PL 3.253,70 eur, strata z odpredaja na majetku (zost. istiny PC 9.764,14 -6.319,33) 3.444,81 eur, zmluvná pokuta za nedodržanie doby nájmu 165,97 eur. Celkom nedoplatok 8.081,14 eur.

3. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi neuhradené náklady v súvislosti s odobratím PL v sume 260,71 eur, nakoľko tieto náklady boli účelné, pretože priamo súviseli s odobratím vozidla ako predmetu leasingu, náklady spojené s predajom vozidla v sume 70,- eur ako náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku U., stratu z odpredaja v sume 3.444,81 eur, pretože došlo ku strate z odpredaja v uvedenej sume, ktorá bola preukázaná zaobstaracou hodnotou vozidla a rozdielom medzi predajnou cenou, nakoľko k porušeniu povinnosti aj napriek tomu, že išlo o spotrebiteľský vzťah došlo, pričom zo strany žalovaného nebolo preukázané, aby motorové vozidlo bolo v danom čase a mieste možné predať aj za vyššiu cenu, a že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaný nevyvíjal žiadnu činnosť smerujúcu k predaju vozidla za vyššiu cenu, resp. nezabezpečil nového leasingového nájomcu, ani nepredložil ponuku iného kupujúceho a nevyvíjal žiadnu inú činnosť potrebnú k predaju vozidla za vyššiu cenu. Žalobca za predaj obdržal len sumu 6.319,33 eur bez DPH, ktorú odpočítal od obstarávacej ceny, taktiež uplatňovanej bez DPH (9.764,14 eur - 6.319,33 eur = 3.444,81 eur) a tento rozdiel uplatnil voči žalovanému vrátane preukázateľne vynaložených nákladov, ktoré musel vynaložiť v dôsledku porušenia zmluvy zo strany žalovaného. Ohľadom ceny sa súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, nakoľko došlo ku strate z odpredaja titulom leasingovej zmluvy, taktiež priznal náklady a poplatky súvisiace s odhlásením vozidla z evidencie v sume 39,50 eur. Žalobcom uplatnené položky posúdil súd ako náklady a stratu z odpredaja, ktoré predchodca žalobcu vynaložil, pretože porušením povinnosti zo strany žalovaného tieto náklady vznikli. Žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za dobu užívania predmetu leasingu, pretože v tomto rozsahu sa žalovaný bezdôvodne obohatil, nakoľko disponoval predmetom leasingu, avšak splátky nevykonával.

4. Úrok z omeškania súd prvej inštancie priznal po dátume odstúpenia od zmluvy dňa 31.3.2009, nakoľko dňom 1.4.2009 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením, z dôvodu neplnenia povinností zo zmluvy.

5. Stranám sporu, ani intervenientovi na strane žalovaného súd náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, ako aj z dôvodu, že išlo o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný titulom neplnenia zmluvy sa bezdôvodne obohatil, konal v rozpore s dobrými mravmi, preto súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Z dôvodu bezdôvodného obohatenia žalovaného, nepriznal súd prvej inštancie náhradu trov konania ani intervenientovi, vystupujúcemu na strane žalovaného.

6. Posledným výrokom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Svidník sumu 22,28 eur, ako náklady spojené s vylúčením svedkov.

7. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti, vrátane výroku o trovách štátu a súvisiacom výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol rozsudok v ním napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, na náhradu trov štátu zaviazat žalobcu a žalovanému priznať náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

8. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Namietal, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy najmä súkromný znalecký posudok, ale vychádzal len z ceny, za ktorú bolo predmetné motorové vozidlo odpredané žalobcom. Súd taktiež nezisťoval, prečo podľa názoru žalobcu nebolo možné v danom čase a danom mieste motorové vozidlo predať výhodnejšie. Žalobca mohol odpredať motorové vozidlo za hocijakú cenu a argumentovať nedostatkom dopytu po takomto motorovom vozidle a takisto by nepreukazoval, či táto kúpna cena v danom mieste a čase bola najvýhodnejšia. Žalobca nemal záujem čo najvýhodnejšie odpredať motorové vozidlo, pretože aj pri nižšej cene by si vypočítaval škodu ako rozdiel medzi zaobstarávacou cenou vozidla a cenou vozidla, za ktorú ju odpredal tretej osobe. Žalovaný tento proces predaja vozidla nemohol ovplyvniť. Súd prvej inštancie mal zobrať do úvahy súkromný znalecký posudok, pričom v znaleckom posudku bola znalcom ozrejmená výška skutočnej trhovej ceny, ako aj okolnosti, za ktorých znalec ocenil motorové vozidlo a aj dôvody, prečo je trhová cena rozdielna oproti znaleckému posudku spoločnosti U.. Súd prvej inštancie taktiež nevzal do úvahy platbu žalovaného zo dňa 18.12.2008 na sumu 1.336,70 eur. Ak by súd vychádzal z úvahy, že škoda je rozdiel medzi zaobstarávacou cenou a cenou pri odpredaji vozidla tretej osobe, mal odpočítať aj plnenie žalovaného. Z týchto dôvodov považoval stratu z odpredaja vo výške 3.444,81 eur za nie skutočnú ani reálnu.

10. Vo vzťahu k výroku o trovách štátu v sume 22,28 eur žalovaný uviedol, že bol v konaní úspešný minimálne v jednej polovici, preto nerozumie, prečo by mal uhrádzať náklady spojené s výsluchom v spore.

11. Nestotožnil sa ani so závermi súdu prvej inštancie ohľadom nepriznania náhrady trov konania s poukazom na to, že súd mu mal priznať trovy konania ako spotrebiteľovi, prípadne intervenientovi.

12. Proti rozsudku, a to len voči výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. zmeniť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,14 %.

13. Odvolanie podal z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

14. Poukázal na komentár k CSP, v zmysle ktorého pri čiastočnom úspechu strany prichádza do úvahy možnosť vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v prípade, ak bol úspech strán v spore rovnaký. V danom prípade mal súd postupovať tak, že úspech strany konania, ktorej vznikla povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu strany, ktorej vzniklo právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov. Keďže žalobca bol úspešný v sume 4.474,66 eur a neúspešný v sume 3.506,48 eur, žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 56,07 % a žalovaný v rozsahu 43,93 %. Čistý úspech žalobcu v konaní bol 12,14 % a v tomto rozsahu mu mal byť priznaný nárok na náhradu trov konania.

15. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že tak odvolanie žalovaného voči výroku rozsudku o jeho povinnosti plniť žalobcovi, ako ani odvolanie žalobcu voči výroku rozsudku o trovách konania, nie sú dôvodné.

16. So zreteľom na obsah podaných odvolaní, v odvolacom konaní nebol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ani výrok o nepriznaní náhrady trov konania intervenientovi, ktoré výroky odvolaniami napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli, a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania,

pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

18. Odvolací súd je v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, keďže sám dokazovanie vo veci neopakoval ani nedopíľal. Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za správny a úplný.

19. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna a leasingová zmluva č. I. zo dňa 18.12.2008, z ktorej vyplynulo, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami - nájomcom L. I., X. XXX XX P. XX a prenajímateľom - C. I., H..U., Q. XX, XXX XX X., N.: XXXXXXXX.

20. Žalovaný sa v leasingovej zmluve zaviazal platiť pravidelné mesačné splátky, ktorými uhrádzal leasing poskytnutý zo strany leasingového prenajímateľa. Žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti, t.j. prestal uhrádzať dohodnuté splátky. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a leasingovému prenajímateľovi nebol poskytnutý leasing splatený, je zrejmé, že mu bola spôsobená škoda, ktorá nebola pokrytá ziskom z predaja odobratého vozidla.

21. Pokiaľ ide o sumu predmetu leasingu, o ktorú bola vzniknutá škoda ponížená, táto bola určená znaleckým posudkom. Súdu bola predložená evidenčná karta k odobratému vozidlu, v ktorej je ako prvá predajná cena suma vo výške 9.262,- eur ku dňu 28.4.2009, pričom vozidlo bolo dané na predaj už mesiac po odobratí. Uvedená cena bola predpokladaná najvyššia kúpna cena, ktorú bolo možné za predaj vozidla dosiahnuť. Medzi odobratím vozidla (21.3.2009) a jeho následným predajom (3.8.2009) bol časový horizont niekoľko mesiacov, z čoho možno vyvodiť, že o predmetné vozidlo nebol záujem, pričom časové hľadisko má jednoznačne vplyv na cenu vozidla. Bolo rovnako aj v záujme žalobcu pristúpiť k predaju vozidla za čo najvyššiu sumu, keďže predmetná cena bola započítaná na záväzok žalovaného. Nakoľko o vozidlo nebol za danú sumu záujem, dochádzalo k jej postupnému znižovaniu. Dňa 24.7.2009 bol vyhotovený znalecký posudok, ktorým bola určená hodnota vozidla vo výške 7.506,- eur, pričom dňa 28.7.2009 bolo vozidlo za túto sumu aj predané.

22. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného je potrebné konštatovať, že žalovanému nič nebránilo pristúpiť k nájdeniu záujemcu o vozidlo a zabezpečiť tak čo najvyššiu kúpnu cenu.

23. S poukazom na uvedené sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné, resp. nespôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti.

24. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 8.6.2006, I. ÚS 188/06).

25. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil.

26. Správne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania s poukazom jednak na dôvody uvedené súdom prvej inštancie, ako aj s poukazom na to, že úspech žalobcu v rozsahu 56,07 % a úspech žalovaného v rozsahu 43,93 % možno v zásade považovať za približne rovnaký pomer úspechu, resp. neúspechu strán sporu v konaní, čo je dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo sporových strán.

27. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. Pokiaľ ide o trovy štátu, tak v čase, kedy boli v danej veci hradené zo štátnych prostriedkov, vzťahoval sa na rozhodovanie o náhrade trov konania štátu § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Civilný sporový poriadok trovy štátu neupravuje, a preto bolo potrebné aplikovať na rozhodnutie o náhrade trov štátu primerane § 251 a nasl. CSP. Vzhľadom na to, že v danej veci bolo medzi stranami rozhodnuté o trovách konania tak, že žiadnej zo sporových strán náhrada trov konania priznaná nebola, vznikol štátu nárok na náhradu trov konania proti obom účastníkom, rovnakým dielom. Z tohto dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov štátu podľa § 388 CSP tak, že uložil žalobcovi i žalovanému povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania každému vo výške 11,14 eur, ktoré vznikli zaplatením svedočného zo štátnych finančných prostriedkov.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Dôvodom pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania intervenientovi na strane žalovaného bola skutočnosť, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech

bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).